

Издаје Недјелом.

Цијена:
За ЦРНУ ГОРУ и АУ-
СТРО-УГАРСКУ (с БОС-
НОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ)
на годину 6 ф., на по год.
с ф., на четврт годину 1 ф.
и 50 новчића.

За све остале земље у
ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на
годину 20 франка, на по
годину 10 франка, на чет-
врт годину 5 франка.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се у
издавањима испод
средњодневних цени: Глас
Црногораца на Цетиње, а
коже се и карлом унут-
рашњом поштом у Београд.
Доплату шаљу се уредништ-
ву Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се од
реда 5 новч. За огласе више
и на дужи вријеме шаље.

**Његово Височанство Књаз
Никола I. благовољно је на-
меновати високопреч. г. архи-
мандрита Митрофана Бана
за администратора Митропо-
лије Цетињске.**

ЦЕТИЊЕ, 30. Јануара.

Његово Височанство Књаз-Госпо-
дар вратило се прекјуче, послје ду-
жега одсуства, у своју пријестоницу.

За вријеме одсуства свога Ње-
гово Височанство Књаз прегледао је
како официрски кор црногорски у Да-
миловграду, тако и разна војна одје-
љења у Бару и Подгорици, и својим
очима освједочио се о успјесима пове-
организације наше војске, те са задо-
вољством највишим, које ће с њиме
дијелити цијела Црна Гора и сваки
пријатељ њен, могао се увјерити да
војска наша у вједбањима и у цијелом
држању спом највишу мјеру признања
заслужује.

Вративши се у пријестоницу сво-
ју Његово Височанство Књаз одао
је прве свега дуг пјетета блажено-
починишем служитељу цркве црногор-
ске митрополиту Илариону отишавши
на његов гроб и топло помозио се
Богу Свемогућем за спасење његове
душе.

За тим је Његово Височанство
Књаз, сабравши око себе своје др-
жавне саветнике и министре, благо-
вољно с њима подвргнути сајесном
испиту цијелукупну ситуацију наше др-
жаве, нарочито пак њене спољашње
одношаје, давши при том нужна упу-
тства дјелавцијем министрима за будуће
позово држање.

Природно је, да су Његово Ви-
сочанство у првој линији морали за-
нимати догађаји у нашем најближем
сусједству, у Кривошијама и Херце-
говини, који су сада већ изашли из
опсега познатог локалног отпора и у-
зимају на се озбиљан карактер.

Озбиљност ситуације у том по-
гледу посматрана је још више тиме,
што је ових дана ц. кр. војска отво-
рила нападну акцију против Криво-
шија ушаши са својим војним стро-
јевима на Леденице, и што ће се та
акција без сумње распростри и на
Херцеговину.

На очиглед таквог обрта влади
Његово Височанство Књаза потребно
је било да заузме што чвршће своју
позицију.

Разумије се, да та позиција не
може бити друга него она која је вла-
ди нашој прописана опом линијом др-
жавања, које се она и до сад придржа-
вала, а то је: *строга неутралност!*

Према томе, Његово Височанство
Књаз благовољно је наложити влади
својој, да се према свијем могућим
евентуалностима у нашем сусједству,
докле се год догађаји задржавају у
границама међународне правичности и
највише пријатељског сусједства, вла-
да наша придржава *најстрожије неут-
ралности.*

Почем се при том не може на-
веда изгубити, да ће тијем поводом,
као што у сваком рату бива, менимо
робље Кривошијско и Херцеговачко
бити изложено суровој навали солда-
теске и свакој другој биједи и нег-
ди која је с ратом склопана, а почем
су то наша најближа и једнокрвна
браћа која ће имати да поднесе те
биједи и невоље, то је Његово Висо-
чанство Књаз благовољно издати налог
својој влади, како ће она да поступи
с тијем робљем кад то буде — разу-
мије се само онда, кад бајопета при-
једне те невољнике у самој граници
црногорској.

Давши таква упутства својој вла-
ди Његово Височанство отпутовало је
јутрос у Бар к својој породици.

Пред нама је цијелукупни изје-
лтај владе аустро-угарске о стању и
положају у Босни, Херцеговини и Кри-
вошијама, како га је та влада подни-
јела делегацијама окупљенијем у Бе-
чу ради расправе владинага приједло-
га о одобрењу кредита од осам мили-
она, који та влада тражи, да би мо-
гла угушити устанак у тијем краје-
вима.

Пред нама су и сви говори, које
су тијем поводом чланови делегација
држави о догађајима у Босни, Херце-
говини и Кривошијама.

У многом погледу моучио је за нас
и оно што је влада изијела на сри-
јеху пред делегације као и садржај бе-
сједа разнијех чланова делегација.

Влада аустро-угарска заузима гле-
диште св свијем тачно и правично. По-
гледу њени на стање ствари у уста-
ничкијем крајевима са свијем су чи-
сти и јасни и одговарају потпуно п-
стини: објашњења, која је она дала о
постанку и узроцима устанка кас и о
одношајима његовијем према настоје-
ћим факторима у опсегу кобупенијех
крајева и према властима сусједнајем,
стоје изван сваке критике, јер се пот-
пуно подударају са истином, до које
је могла доћи само једна тако сајесна
и фанатизмом незасијенљена влада
као што је аустро-угарска.

Многи чланови делегација, у сво-
јијем интерпелацијама и бесједама, би-
ли су склоњени, да устанак у Босни,
Херцеговини и Кривошијама прикисну
спољашњијем утјепацијама. Показало је,
да у Аустро-Угарској има елемената,
који за сваку на и најмању невољу, ко-
ја ту монархију снађе, с мјеста сва-
љују биједу на — панславизам, на не-
што што не постоји у свијету, пошто
је добро дошло да поведе на себи сву
клетву, сву мржњу и сву гњев аустро-
угарскијех патриота. Тај баук без ко-
стију и меса, то страшно безазлено
политично дјело у Аустро-Угарској,
морао је и овом приликом послужити
као грјешнички издирало, да се на њ
навали сва кривица због устанка ре-
ченог.

Многи чланови делегација удара-
ли су на тога баука таквом жестинош-
ћу, да нас лијено подсећају на позлате
романтичне јурине Санча Панзе. Пан-
славизам, који има своје сједиште у
Москви, Београду и Цетињу, који не-
ма ништа заједничког с тамошњијем
владама по који на све стране немо-
руке и за свој рачун рије и поткопа-
ва, који никад мира и задовољства не-
ма по дању и ноћу неуморно налаже
гориво да уждије и патриот разнесе

све што је културни запад кроз толи-
ко вијекова зиојем и трудом нарашта-
ја својих створио и произвео, па да
онда на тијем развилинама културе и
цивилизације подигне своје царство див-
љаштва и варварства — тај пансла-
визам расприо је и огањ устанка у
Босни, Херцеговини и Кривошијама не
могући тријети и гледати својим о-
чима, како у тијем крајевима шири
господство своје једна влада, која под
заставом културе и цивилизације ко-
рача напријед на истоку.

Лијено су на те родомонтаде од-
говорили делегацијама сами чланови вла-
де аустро-угарске, који своје знање и
разумијевање у догађајима о којима је
ријеч ис зију из творевина фантазије
засијенљене мржњом и страшћу не-
го се ослањају на реалну и истини
потпуно одговарајућу оцјену правог
стања ствари.

Нарочито се у том погледу оди-
ковао својим држањем нови аустро-
угарски министар иностраних дјела
гроф Калиокија. Он је одлучно одбио
све испунације, којијема су поједини
чланови делегација подизали сусјед-
најем државама као и великој словен-
ској држави Русији. Он је с највишим
топшом изразио своје убјеђење о ми-
рољубивости цара Александра III. и
његовог кабинета, као и о лојалним и
сусједо-пријатељским осјећајима њихо-
вијем, о којима сумње бити не може,
и навео је како је то велики погреш-
ка и заблуда, када се поњеким ноја-
вима у Русији, које не свједоче баш
о великој љубави и наклоности према
Аустро-Угарској, придаје много виша
важност него што је има и мора има-
ти само коректно држање, које баш
по вољи истога цара руска политика
сагда заузима према Аустро-Угарској.

Не мање некрена је и лојална
изјава коју је гроф Калиокија учинио
о другијем сусједнајем државама Ау-
стро-Угарске, које се по неведи дово-
де у савез с устанком у Босни, Хер-
цеговини и Кривошијама.

Нарочито изјава његова о Црној
Гори мора му се признати као тако-
ва, којој ни ми са своје стране не
бијемо имали шта додати. Он каже
на име ово: „Кад се односно Црне
Горе најављују њека страхована због
тога што се не може саричјети да
поједини устаници или омање чете не
прозасе тамо и амо, онда се преприча-
ју двије врло важне околности. Прва
налази се у самом својству земљишта;
није ни нама самијем лако да грани-
цу са свијем затворимо тако да
нико не може под оружјем препа-
зити тамо и амо; за Црну Гору то
је не мање тешко. Друго, ваља на ум
узети, да су то све сами крајеви ко-
је је Црна Гора тек прије неколико
година добила, дакле народ из тих
крајева стоји у родној свези са наро-
дом из Херцеговине, а та свеза не
може се прекинути не пречад нити се
може ма чим урадити да један за дру-
ге нише не маре. Због тога је ту о-
тежана свака пажња како с наше та-
ко и с црногорске стране да се не
протурат оружје и добава. Нема ни
најмањег разлога, да се Књазу Црно-
горском одрече повјерење које је до
сад у пуној мјери и с пуном заслугом
уживао, нити има разлога да се сум-
ња ни у његову вољу ни у његову
моћ.“

Тако је гроф Калиокија достојан-
ствено и истинито сузбио сва сум-
њичења, која су се у средини делега-
ција појавила против држава нашег
и другијех Аустро-Угарској сусједни-

јех држава према устанку кривошиј-
ско-херцеговачко-босанском.

Ми са своје стране водимо рачун
само о мишљењу и назорима владе а-
устро-угарске, и у том погледу може-
мо бити потпуно задовољни, јер, као
што видјесмо, наше државне налази
са те стране на достојну и правичну
оцјену.

Што се тиче чазора и оцјене о-
сталијех фактора јавнога мишљења у
Аустро-Угарској који стоје подлоге од
влда, нас не може ни бољети ни бри-
јеђати, када видимо, да нам они не-
правду чине судећи о нашем држању
према догађајима у нашем сусједству.
Нарочито од листова, који су ваља
до сад према свему што је црногорско
и словенско одисали мржњом и пору-
гом, ми нијесмо никад могли очекива-
ти, па ни сад то не очекујемо, да ће
о нама писати без илснобе поју њи-
ма на очи навлачи страст и мржња.

Ми на тај дво журналистичке ау-
стро-угарске не погледамо друкчије,
него као на ону руту из пароднога
причања, која је сједјела украј пута
и свакоме се ругала а њојим свико.

Не завидимо ни најмање аустро-
угарској журналистички, ако мисли да
се може поносити том улогом.

Са српског народног сабора у Карловцима.

Наказаво савиштавамо по српскијем
листовима текај оне сједнице у којој је
наименовање патријарха Германа Анђели-
ћа проглашено.

Сједница је текла овако:

Предсједник саборски, др. Никола
Максимовић, претходно изијештен од г.
краљевског повереника, дао је поздрав
у Карловце за 18. Јануар. Како је проз-
нута, или бар јавно отечана комуникација
(саобраћај) у ово зимско доба, то се од 64
посланика испунило само 54.

Сједница се отворила 20. Јануара у
11 сати. Предсједник изјави, да је за
конгресног заступника у претходном срезу
једногласно изабран др. И. Огњановић. За
тим износи предлог од 45 саборских посла-
ника, који овако гласи:

„По што у данашњој сједници пред-
стоји објављивање претходног краљ. от-
писе у обзир избора главе наше цркве;
пошто су по стародавном обичају српски
народни црквени сабори послје проглаше-
ња највиших краљевских отписи на окупу
остајали, да формално своје тегобе; по-
што је у пошљедње доба српска црква
црквена аутономија у свакој врлици поври-
јеђена, а по §. 16. тачка 1. саборског у-
стројства српском народном црквеном са-
бору у духу ствада, да се стара ово о-
држања српске цркве аутономије не по-
кине; то ми даље истинити предлажемо: да
овај сабор и послје проглашења претход-
ног краљ. отписе продужи своје сједнице,
да би могао формулисати своје жалбе и
односне одлуке у смислу сабор. устројства
донјети. У ту сврху имао би се закљу-
чак саборски у смислу §. 7. саборског у-
стројства преко предсједника сабора Њег.
Величанства претходно пријавити. Уједно
предлажемо, да се овај предлог у смислу
§. 16. послоног реда као пренаи прогла-
си и одма на дневна ред стави.“

У Карловце 8. (20.) Јануара 1882.

Потписани 45 саб. посланика.

Тај предлог би једногласно усвојен.
За тим потпредсједник изјави, да ће до-
ставити помоћу предлог г. краљ. повере-
нику. Даље изјави, да је стигао највиши
краљ. отпис, што се односи са друге из-
борне чин од 7. (12.) Децембра 1881. те
позива сабор, да плавије конституицију по г.
краљ. комесара. У конституцију биле на-
брали: Кучевић, Чудић, Надлики, Младен-
овић, Димити, Милековић, Бранковић, Барач,
Беговић и Чуповић.

Прев. г. кр. комесар, дограђен из-
слатом конституцијом, долази у саборску дво-
рану и објављује највиши кр. отпис, који
гласи:

„Љубави, гјерни! На зајед-
таја Ваше вјерности од 7. (19.) Децембра

У двавој иткериј.